

Editör'den...

Nur Betül Çelik

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi

• • •

ki bu sayı ile on altıncı yılını tamamlıyor. Sayının elinize ulaşmasını önceleyen süreçte yaşanan kimi gelişmeler nedeniyle derginin sahibi değişti ve 2007 yılından sonra bir kez daha dergi yayınını durdurma riskiyle karşı karşıya kaldı. Şu anda bu sorunu geride bırakmış durumdayız. Dergi, yeniden Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Mezunları Vakfı tarafından sahiplenildi. Vakıf yönetimine dergiyi çıkartma kararlılıkları nedeniyle Yayın Kurulu adına teşekkür ediyorum. Bunun yanı sıra, derginin el değiştirmesiyle sonuçlanan durumun ortaya çıkmasından hemen önce, Yayın Kurulu olarak toplandık ve aramızdan yeni bir editör seçtik. Yayın Kurulu'nun değerli üyesi Ülkü Doğanay, **ki**'nin 17. yılından itibaren yeni editör olarak görev yapmaya başlayacak. Kendisine kolaylıklar diliyorum. Derginin indekslere olan başvuruları sonuçlandığında, daha fazla sayıda nitelikli yazının, Doğanay'ın titiz editörlüğünün de katkılarıyla *ki* üzerinden sizler için erişilebilir hale geleceğini umuyorum.

Bu sayımız, kör hakemlik sürecinden geçmiş üç özgün çalışmayı ve bir kitap değerlendirmesini içeriyor. Oya Morva'nın "Eleştirel Teori ve Pragmatik Sosyal Teori: İletişim Düşüncesi Üzerinden Kurulan

Ortaklık” başlıklı çalışması, bu sayıda ilk yazı olarak yer alıyor. Çalışma, Habermas’ın kuramında iletişim aracılığıyla kurulan öznelararasılık vurgusunun, eleştirel teori geleneğiyle pragmatik sosyal teori arasında olası bir işbirliğini olanaklı kılabileceği varsayımından hareket ediyor ve bu vurguyu, iki gelenek arasındaki olası bir işbirliğinin olabilirlik koşulu olarak irdeliyor.

Morva’nın yazısını takip eden çalışma, Özgür Arun’a ait. Arun’un makalesi, “Rafine Beğeniler ya da Sıradan Hazlar? Türkiye’de Beğenin, Ortamın ve Tüketimin Analizine İlişkin Bir Model” başlığı altında, televizyon alanında Bourdieucu beğeniler teorisinin sunabileceği yeni bir araştırma modeli ya da perspektifinin olanaklarını görünür kılmaya çalışıyor. Yazar Bourdieu’nün teorisine televizyonun dahil edilmemesini bir eksiklik olarak saptadıktan sonra, Türkiye’de televizyon çalışmaları alanında da beğeni kavramı zemininde araştırmaların olmadığına işaret ediyor ve bu kavram temelinde şekillenebilecek yeni bir model öneriyor.

Sayımızın son yazısı, Yeşim Kaptan’a ait ve “Üçü Bir Arada: Melez Bir Mekanın Kuruluşu ve Starbucks Üzerine Gözlemler” başlı-

ğını taşıyor. Bu çalışma, *Starbucks Coffee*'leri, melez mekanlar olarak küreselleşmenin sonuçları bağlamında, iç mekan düzenlemeleri, gündelik yaşam pratikleri içine yerleşme biçimleri ve yaşam tarzı dayatmaları açısından inceliyor.

Bu sayımızda bir de kitap değerlendirmesi bulunuyor. Gülsüm Depeli, Funda Şenol Cantek'in yayına hazırladığı *Cumhuriyet'in Ütopyası: Ankara* kitabını ki okurları için "Az Kalsın Sevmeyecektim Seni Ankara" başlığı altında değerlendiriyor. Kitabı oluşturan yazılarda, Ankara'nın sokaklarını dolaşır gibi gezinen Depeli'nin değerlendirmesini okurken (eski) Ankara'yı özlememek mümkün değil.

Bu sayıyla derginin on birinci yılından bu yana sürdürdüğüm editörlük görevim bitmiş oluyor. Veda ederken, altı yıldır kesintisiz çıkmamızı sağlayan Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne ve bu süreçte emeği geçen herkese (adlarını tek tek saymak isterdim ama mümkün görünmüyor) teşekkür etmek istiyorum. Hepinize keyifli ve ufuk açıcı bir okuma serüveni tattırmiş olduğumuzu umuyorum.

Saygılarımla...

